

„ВАРНЕНСКИ НОВИНИ“ е най-много четения вестник в северна България. Тарифа по която „Варненски новини“ печатат рекламите: за II и III страници по 1-50 лв. кв. см., I и IV — по 1-80 лв. кв. см.; годишни и вестни — по 60 лв. публикацията, официални обявления — по 2 лева кв. см., приставски по 1 лв. на дума; в хрониката по 5 лева на гармоничен ред. АБОНАМЕНТЪТ: за година — 300 лева, за 6 месеца — 160 лева. Годишният абонамент за чужбина е 600 лева.

Основан 1912 г.

Гл. редактор: В. Шукров.

Телефони: 121, 250, 457.

Делна служба тел. 121

На 7, 8 и 9 ноември в гр. Сливен ще станат ГОЛЪМИ ХАДЖИ ДИМИТРОВИ ТЪРЖЕСТВА.

През това време е и голъмият есенен панаир.

Освежаването на паметника ще стане на 8 XI.

Ще бъде открита и стопанско-промишлената Сливенска изложба.

Посетете Сливен през време на тържествата, панаира и изложбата.

Открива се и тектилен музей.

Намаление 70 %, по Б. Д. Жельзниц.

Франция и Англия подготвят съвместно съвършено нови предложения до Италия за мир

Париж 30. „Пари соар“ като припомня, че в петък в Женева ще бъдат френския м-р председател Лавал и английския м-р на външните работи Сър Самуел Хоръ, съобщава, че между Франция и Англия е постигнато с оразумение върху едни нови предложения, които ще бъдат направени на Италия.

Вестникът, между другото, казва:

— Ще стане къщо ново. Франция и Англия действуват заедно и подготвят почвата за помирение.

Британските експерти които са останали за няколко дни в Париж сж се споразумели с френските си колеги върху редица предложения, които ще бъдат направени на Италия.

Въпреки това утре тия предложения ще бъдат окончателно одобрени от страна на английското правителство и в Рим ще бъдат съобщени предложенията на двете велики сили.

Тия предложения сж помнителни и дават на Италия действителен контрол над италианската област на Абисиния. Обаче за областта Харар, която е наследствено владение на Негуса, за свещения град Аксум и за цялата западна част на страната, включително високата плата, Франция и Англия не биха могли да направят никакви териториални отстъпки, по проста причина, че Негусът ще се противопостави без друго.

Невъзможно е да се влезе по нататък, въ подробности, тъй като се касае само до една основа за разискване.

Кои министри ще заминат за Габрово

София 30. М-рът на финансите Рясков ще замине днес за Габрово, за да присъства на Априловските тържества, които започват на 1 ноември.

Утре ще заминат за Габрово също така и м-рът председателът Тошев и м-рът на правосъдната ген. Радев.

М-рът на народното стопанство Стойчо Мошанов на 1 ноември ще бъде в Перник, за да присъства на празника на минит.

Четете в „Варненски Новини“

Въпреки лошото време снощи публиката изпълни салона на Кино РАЙСЪТ, за да види най-новият бисер на френското киноизкуство

ЩАСТИЕТО

с Шарл Боайе и Габриел Морле

Към филма се проектира най-новият СВЪТОВЕН ФОКС ТОНПРЕГЛЕД

Конгресът на запасните офицери приключи работите си с декларация и резолюция

по въпросите на деня. Дейците на 19 май сж изпользували неискрено становището на запасното офицерство и не сж могли да оценят жертвата на родната армия. Дълото на 19 май е било насочено още в самото му начало по погрешни и фатални пътища. Какво поддържа запасното офицерство — безпредельна преданост към Н. В. Царя, решителни мерки за подготвяне нацията за отбрана, изготвяне на основния ни закон, апелът към върховните ръководители на Църквата, строг стопански план, повече грижи за учителството, борба против комунизма и корупцията, строгостта на държавната машина от носителят на рушителини идеи, всеотдайна грижа за подрастващата младеж. Запасните офицери намират, че армията си е изпълнила добросъвестно дълга

Плътвен 30. Вчера конгресът на запасните офицери гласува следната декларация:

— Съ голъма болка българското запасно офицерство вижда, че неговата искрена и сърдечна проповед, изразена в редица конгресни решения от няколко години насам за осъществяване от партизанщината и демагогията, които разяждаха народната дисциплина и тикях държавата ни към гибел — тая кристална проповед, почерпена от възжеланията на цялия ни народ — е била еле и неискрено използвана на 19 май от лицата, които не оценяваха и не желавали да оценят патристическата и велика жертва на армията и тикяха развоя на събитията по пътища, чужди на народа и противни на намеренията на самата армия.

Заговорът на 3 октомври, т. е. оскъпели тъмнините, пазени до тогава в тайна и разкри всички грозоти на конспирацията, загнездена близо до сърцето на доблестната армия.

Запасното офицерство отминава с възмущение замислително на клетвеността, убедени, че българското правителство ще члм даде за акон и то и справедливо възмездие.

Въ сжщото това време, той не може да отбележи освен с горчивина, че духовното дълго на 19 май бй подало още въ своето начало въ ржцет на тия, които поставиха едно неискрено, погрешно и фатално начало на това велико дълго.

Следствието по заговора не е приключено

още, противно на някои съобщения. Разпитват се наново свидетели и обвиняеми. Провърват се нови факти и данни.

София 30. Противно на някои съобщения, следствието по заговора още не е приключено.

За сега военният следовател все още продължава да разпитва свидетели, а сжщо така и члкото от обвиняемите. Последните изнасят нови данни и факти, които налагат най-строги провърки.

Полагат се всички усилия прокурорът да може да представи обвинителния си акт въ първите дни на н. ноември. До тогава се очаква да бъде привършена провърката на всички нови данни.

Задържаните въ връзка с заговора лица все още

Запасното офицерство държи в бъдеще досегашната си роля и да бъде трибуналът който върно, смъло и откровенно ще говори българската съвест.

Посещавайки днес своите разисквания върху общото морално и стопанско положение на своя народ, конгресът вършва своята дейност с следната резолюция.

Словети около Върховния Вожда на армията и народа, запасните офицери поднасят на Негово Величество Цар Борис III утвърдения си за неизмънна, върна и войнишка преданост и Му пожелават здраве, бодрост и дългоденствие, утвърдени, че тогава сж своята доказана държавническа мъдрост ще изведе България от днешното тежко положение към по-свѣтла бъднина.

2. Конгресът бй частлив да чуе утвърденията на представителя на м. ра на войната, че армията е едина и сплотена около своя Върховен вожда Цар и че е готова на всички жертви за благо на Отечеството.

3. Запасното офицерство наново привлича вниманието на всички отговорни фактори върху необходимостта да се вземат нужните и решителни мерки за в с е с т р а н о т о подготвяне на нацията за отбрана и за дождането на още по-голяма висота военната, морална и материална готовност на нашата войска.

4. Конгресът намира, че скжната за всички българи родна армия е изпълнила най-добросъвестно своя дълг.

5. Съюзът на запасните

офицери сж болка констатира, че несправедливите и унизителни клаузи на мирните договори продължават да бъдат изпълнени задълженията на победителите за излизане на Егейско море, за разоръжение и за закрила на малцинствата.

6. Запасното офицерство счи та, че народното благополучие се кове само с общите усилия на цялия народ. То настоява да се пристъпи към утвърждаването на един основен закон, съобразен с бити и историческите завети и особености на народа ни, за да могат българските граждани спокойно да се отдават на своята творческа дейност.

7. Считайки, че подрастващата българска младеж е надеждата и опората на българската държава, запасното офицерство намира, че грижата за всеобщо образование и подготвяне на младежта трябва да бъдат всеотдайно поети от държавата.

8. Запасното офицерство апелира към върховните ръководители на нашата Църква за запазване традициите и единството въ сжщата.

9. Съюзът на запасните офицери, прекланяйки се пред съвѣтата наметан на загиналите въ войните, изпраща своя сърдечен поздрав към всички вдовици, сираци и родители на загиналите.

10. Към братската организация на запасните подофицери конгресът изпраща своя сърдечен поздрав.

11. Конгресът отправя своите поздрав и към Съюза „Любов към Родина“.

12. Държавата трябва да

даде едно справедливо и окончателно разрешение на пензионерския въпрос.

13. Стопанското положение на страната налага да се предприемат сериозни проучвания, нужни за провеждането на един строг стопански план, чрез който да се създадат благоприятни условия за живот.

14. Съюзът на запасните офицери следи с внимание и високо ценя родолюбивата дейност на народното учительство, освободено вече от досегашните спорове и увлечения и апелира към отговорните фактори да подкрепят материално народното учительство, за да може да се отдаде сж още по-голямо усърдие на своето родолюбиво труженичество.

15. Днес, макар и прикрито, нашата страна се атакува от комунизма, който насочва по-специално своето внимание към казармата и младежта. Налагат се, следователно, усилия за изкореняване на това отасно зло, като се пречисти държавната машина от всички носители на каквито и да било рушителини идеи.

Налага се да се вземат сериозни мерки против пораженската литература, която насажда въ народа поквара, като деморализира народа и убива неговата въра въ по-добри дни.

Резолюцията бй съпроводена през време на четенето й с бурни и нескончаеми ура и с изпълването химна на Царя.

Голъмият фашистки съвет се свиква неочаквано

Извънредно голъмото му значение

Рим 30. Тук се отдава извънредно голъмо значение на неочакваното свикване на голъмия фашистки съвет, който е свикан на заседание въ началото на идната седмица, под председателството на Мусолини.

Както е известно, тоя най-върховен институт на фашисткия режим взема решения само по въпросите от най-жиз.

нен характер, като например измѣнені на конституцията, напуцане на ОН и други подобни голъми въпроси.

Като повод за свикването на съвета се заявява само, че ще разисква по въпросите на дей.

Какво ще реши на това си заседание съветът още не се знае.

Заседанието ще се състои въ Палацо Винеция и ще започне, както обикновено, нощно време.

Напредването на италианците въ Тигре продължава бавно

Абисинците ще продължат да отстъпват без бой

Лондон 30. Италианското настъпление въ областта Тигре се извършва бавно.

Завладяват се сега плодородни местности, които не сж лишени от вода за ииене. Това обстоятелство ще облекчи твърде много продоволствената служба на италианските войски.

Почти е сигурно че расе Св. умъ, изпольвайки заповѣди от Негуса, ще продължи да отстъпва и ще остави без бой Манале, който до голъма степня е застрашен от неговите войски.

Зачитата на Манале бй била доста трудна, ано италианците успѣят да заемат височините около града.

Началникът на т. п. станция

въ Варна назначен за инспектор при Дирекцията на пощите

София 30. Назначени сж инспектори при Главната дирекция на пощите следните лица: — Никола Бръснаров, сегашен началник т. п. станция въ Варна, Георгиев сегашен н-къ на плодиската т. п. станция, Г. Стефанов, н-къ на подвижните пощенски писалища и Енгелзов, подначалник на пощенската спешна каса.

НАШИЯТ БЕЛЕННИКЪ

Нашата позиция

Задачата на всеки вестник е да каптира обществените настроения и до колкото е по силите му — да ги осмисля и изяснява. При изключителни и крайно драматични моменти, които преживява понастоящемъ свѣта, вестникът има твърде отговорната мисия да насочва правилно общественото-политическото настроение.

В изпълнението на тази историческа и отговорна задача и в „Варненски новини“ е имало благодарната амбиция да бъде въ служба на народа и държавата. Успѣвали е той винаги въ това отношение, това ще има да преценят други.

Ние искаме тук да кажемъ няколко думи, по един въпрос, който интересува повече заинтересованите, околното читателство: — „Варненски новини“ всѣкога се е стремил да бъде въ услуга на своите многобройни читатели. Той не се е задоволявал само да хроникара политическите събития, но и да ги обяснява. Въ тази посока нашият вестник се е стремил да оправдае своето назначение като обществено-политически орган.

— Всичко това е налагало на „Варненски новини“ да взема при всички политически моменти подходяща позиция. Това сж правилно често и отделили или постоянни сътрудници на вестника. Редакцията и при доброто желание, което е имала, не винаги е била въ положение да им наложи своите разбирания, поради което по-голяма въ вестникъ ни сж се явявали статии, които не винаги сж се покривали с нашия разбирания.

Това, разбира се, не може да се вмени въ грѣх на вестника. Напротив, тази свобода потвърждава, че ние сме гледали на „Варненски новини“ като на обществено-политически орган. Обезпечавайки на сътрудниците си известна свобода, редакцията е искала с това да направи от вестника свободна трибуна по всички животрепещщи въпроси.

Пишемъ настоящите редове, за да подчертаемъ за лишен път, че „Варненски новини“ има строго предначертана програма. Нека се запомни добре, че той е преди всичко информационен вестник. Неговите политически рамки биха могли да се измѣнятъ сж декларацията, че той е бил и винаги ще бъде на страната на националния и държавен фронтъ.

Но и когато е давала място на статии, сж които редакцията не се е съгласявала без остатък, това е и правила въодушевява единствено от желанието да даде израз на общественото-политическото настроение въ момента.

Друга отличителна черта на „Варненски новини“ е, че винаги до сега той се е стремил да не губи златната срѣда, да пазя самообладание, даже когато известни срѣди и фактори сж го губили.

Вестникът е едно от най-деликатните оръжия — той повече от всички има повелителния дълг да не насилва фактите, за да може да владѣе нервите и възжеланията на читателите си.

Ето защо, ние като обществено-политически орган не служимъ на никого, освен на народа и държавата. Ние сме били, днес сме и ще бъдемъ всѣкога на тази единствено спасителна и общобългарска позиция.

!? Щастието?!

Печни Печни
готварски машини
Вулканъ
ВАРНА
сж превъзходни
и най-икономи-
чни. Постоя-
ненъ фабри-
ченъ складъ и
пълненъ изборъ
на ул. „Царъ“
Симеонъ, № 6, срещу хотелъ „Новъ Преславъ“
Телефонъ № 110 и 383. 1-3205-5

Дами и госпожици, НЕ СЕ ЗАБЛУЖДАВАЙТЕ

Иждето ще намерите винаги най-големия избор от домашни тъкани като платна, покривки, салфетки, пошмири, вълнени тъкани чарги, ютени платки, персийски вълнени и ютени пиллими. Всяка госпожица добре да запомни, че необходимият ѝ дар е винаги готов. Цените на домашно тъканите са без конкуренция, без дефекти и винаги ще имате избор, който задоволява най-изтънчения вкус

„Родна индустрия“

Вчерашната буря

въ Варна има ли нещастия в морето. Неоправдани слухове. Поверете ми се.

Вчера над морето се изви силен северозападен вятър. Към 5 ч. сл. обяд, след като малко вятърът поутихна, той наново се засили този път премошен с дъжд.

Към 4 часа сл. об. замина за Цариград българският параход „Фердинанд“. По пътя той не е претърпял никакви нещастия.

Вчера из града ни се прясна слух, че много рибарски лодки, заварени от бурята в морето, са пострадали.

Тази сутрин в свързка с това ний се отнесохме до Варненското Портово управление, от където ни се обясни, че духащия северозападен вятър не е опасен, тъй като той непредизвиква големи морски вълнения.

Каза ни се също, че вчера сутринта към 5 ч. една рибарска лодка е потеглила за талина, между фара и Галата, за да прибере рибата. Когато лодката е стигнала до талина задухал силен вятър, и рибарите са били принудени, за да не пострадат до 11 часа към обяд да останат там.

След 11 ч. лодката е била докарана от влекача „Бургаз“ на брѣга, без никаква повреда.

Други рибарски и пътнически лодки нѣма нито отвлечени, нито пострадали.

Тази сутрин заминаха от Варненското пристанище италианските параходи „Асирия“ и „Капофари“.

Днес в пристанището не са пристигнали никакви параходи.

Към 10 ч. сутринта започна да духа силен вятър, който е опасен.

По настоящем в варненското пристанище се намира германски параход „Роланд“, който ще товари 4,500 тона соя.

Върлуващата вчера буря не е причинила никакви значителни повреди из града, с изключение на това, че бѣха изкъртени нѣколко табели и дървѣта из лозята.

Преди излестно време една комисия бѣ заминала за Хамбург да закупи нѣколко парахода за нуждите на БТПБ. Комисията е успѣла да купи голѣмия германски параход „Айзенах“ — 7500 тонен.

Строен е преди 10 години, по типа на германски първоход „Роланд“, който днес товари соя на варненското пристанище.

Довечера заминават с влака за Хамбург 10 души български моряци, който са необходими за предварителния ремонт на парахода. Допълнително ще застане останалия екипаж.

Ще го видим между нас, където той ще намери много приятели и почитатели.

Проф. Ас. Златаров

Един велик българин в СССР.

За академика проф. Н. С. Державин. — Потомък на някогашен балканец-българин. — Приносът на проф. Державин за българската култура. — Изследванията му върху българския национален въпрос. — Проф. Н. С. Державин възнамерява да посети България.

Втората статия на проф. д-р А. Златаров, посветена на голѣмия български приятел и виден руски учен проф. Н. С. Державин, едновременно излиза в нашия вестник и в литературния седмичник „Литературен глас“. Даваме ѝ място с истинско удоволствие.

Облицованата с кожа външна врата на апартамента, гдето живѣе професор Державин, се отвори и приятното и открито лице на една дама ме посреща. После разбрах, че това е г-жа Державин. Казвам си името и подавам писмо от София. Но професорът го нѣма: той е въ околността на Ленинград на лѣтен отпих в санаториум — почивна станция за умствени работници.

Мислѣх, че не ще мога да видя академика Державин, затова моята радост бѣ голѣма, когато, два дни след това, по телефона въ стаята ми на хотела, той ми се обади и поздравил съ добре дошъл и ми каза, че нарочно за мене е въ града и иска да ме види. След нѣколко часа бѣхме заедно.

Енергичната и здрава фигура на Николай Севастиянович издава жизнения потомък на някогашния балканец — българин, който е напуснал съ проклетие ярема на угнетения агаринин и там въ таврическата губерния е намѣрил своята пристан, за да живѣе нов живот. И днеската български потомци, на брой повече от 200 хиляди, все още пазят своя език. Най-виден тѣхен представител е академик Державин.

Родът Державин е дал нѣколко заслужили хора за Русия, но за нас българите най-сѣм е Николай Севастиянович, защото връзката съ нашата духовна култура, съ народностни тѣжния е жива и силна: единствен той днес, въ голѣмата славянска страна, чийто преданъ гражданин е, проучва нашата културна действителност и я изнася за науката и за обществеността на Светска Русия: неговата „История на българската литература“, която се издава от Академията на науките въ Ленинград, е крупно дѣло и ние българите трѣбва да бѣдем благодарни, че въ обширната страна на съветитѣ има и един малък сектор, гдето духовнитѣ усилия на българите

Еднодневка

Окаено съвремие

Нашето съвремие е характерно съ своята безидеологичност и безгигиена, въпреки възрастта, която висне надъ свѣта. Народитѣ, като че ли се намиратъ подъ знака на фатализма, та сѣ оставили нѣщата и събитията да се развиватъ безъ намѣсата на здравия човѣшки разум.

Нашо, абсолютнѣ нищо, не се прави отъ голѣмитѣ хора на нашето съвремие за да се тласне общественитѣ животъ въ други релси, въ други пѣтища, където сътресенията и катаклизмитѣ бѣха били много по-рядки явления. Днесъ всички сътовни разпоредители сѣ загрижени какъ да отстранятъ надвисилитѣ се надъ земята призраци на войната, но малцина, да не кажа нито единъ, мислятъ за изкореняването на причинитѣ, които пораждайтъ войната.

Оправенитѣ мѣста на великанитѣ отъ края на миналото и отъ началото на сегашното столѣтие стоятъ незаети. И наистина, къде е въ днешното тревожно и смутно време, благородниятъ Зола, за да се провикне: „Азъ обвинявамъ...“ народитѣ (т. е. тѣхнитѣ ръководители) въ неискреностъ презъ време на конференцитѣ имъ, когато се разглеждатъ въпроси отъ касаещи се до нормализирането и опитоването на свѣта. Къде е вкупителната фигура на великиятъ изгнаникъ Юзо за да хвърли своитѣ страшни обвинения срещу дипломатията днесъ, когато едно дѣржавѣ въ името на цивилизацията е предприела избиането и поробването на единъ народъ. Какъ само бѣха звучали неговитѣ думи:

„Да се убие човѣкъ въ жѣла на нѣкой лѣсъ, който се нарича биндѣтски лѣсъ или черенъ лѣсъ, е едно престѣпление; да се избѣе и нападне единъ цѣлъ народъ на жѣла на онѣя лѣсъ, който се нарича дипломатия, е така сѣщо едно престѣпление, само че по-големо престѣпление — това е всичката разлика.“

Къде е и Ясно — италианскиятъ мѣдрецъ и той да се обади: „Не мога да мѣла...“ когато виждамъ около себе си безпривѣтностъ и безразличностъ.

Напразно ще търсимъ стѣнни на великиятъ покойникъ въ сродитѣ на живитѣ. Днесъ гражданската доблѣсть, честностъ и смѣлостъ сѣ рѣдко, както сѣ рѣдко въ общѣ доблѣстнитѣ и честнитѣ хора. Тѣзи, които бѣха могли наистина да бѣдатъ обществени свѣсти, сѣ заговорили въ своитѣ черупки и съ спокойствие наблюдаватъ маршѣта на живота, който, безъ активната намѣса на всички трѣзвѣ и прозорливи умове, нежнуемо води човѣчеството къмъ катастрофа.

Общественици, политици, писатели, учени станете семифори и стрелочници въ своитѣ стѣни и съветъ опасноститѣ, които бѣха за великиятъ жителскиятъ влакъ въ пропастьта. Иначе, нашето съвремие ще бѣде отбѣлзано като съвремие безъ идеали съвремие безъ възвишени стремежи — жалко съвремие!

ТОНИО БЕРБЕТА.

говиятъ буденъ умъ, жизнерадостностъ му сърдце и силната му приятелска дѣйствица веднага издаватъ единъ преданъ човѣкъ и гражданинъ, отдава

Какъ завършва една селска любов

Открадната мома. Трагедията въ село Константиново. Отчаяната постѣпка на отбѣлзания любовникъ. Отказа на селската хубавица.

Отъ две години насамъ Пею Миревъ отъ село Константиново, варненско е обичалъ лудо селската хубавица Калинка.

Пею, често срещалъ Калинка на селския мѣгденъ, или пъкъ на селското хоро и изповѣдалъ предъ нея своята гореща любов.

На първо време селската хубавица отговаряла на чувствата на Пею, но послѣствие тя започнала да го отбѣгва.

Една привечеръ на селското хоро, Калинка казала на Пею да престане да я задира тъй като нейното сърдце вече принадлежало на другъ...

Пею билъ сѣкрушенъ. Той започналъ да скита изъ селото като лудъ, до като единъ денъ нарязва въ главата му мисѣлата да открадне хубавица Калинка.

Преди нѣколко дена Пею съ група свои друари впрегатъ

една каруша и отиватъ на селското хоро. Калинка е била тамъ.

По предварително съставения планъ Пею и другитѣ му, въ разгара на хорото, се улавятъ въ него, и въ единъ мигъ когато всички играятъ унесено грабватъ Калинка, качватъ я на колата и полетятъ съ нея къмъ село Аврентъ.

На връщане отъ селото, следъ единъ денъ, Пею минавайки презъ гората се нахвърля върху Калинка и следъ кратка борба успѣва да ѝ отнеме най-сѣмното — девственостъ.

Вчера Пею Миревъ бѣ предалъ на съдебнитѣ власти.

Той е готовъ да се ожени за Калинка. Селската хубавица, обаче е непреклонна и заявява, че по никакъвъ начинъ нѣма да се ожени за своя похитителъ.

Едно трогателно еврейско тържество

въ Варна. Еврейството въ Варна изпрати достойно своя многозаслужилъ досегашенъ националенъ водачъ. Банкетътъ и речитѣ. Трогателното изпращане на пристанището.

Хаймъ Фархи, дългогодишенъ председател на Централната консистория на евреитѣ въ България и ционистическата организация, напуша за винаги страната ни и се установява на постоянно мѣстожителство въ Палестина.

Изпращането на г. Фархи отъ София бѣ ознаменувано съ едно внушително тържество, въ което взеха участие не само цѣлото еврейство, но и видни български общественици и политици.

Г-нъ Фархи бѣ удостоенъ и съ височайше внимание. Следъ като бѣ приетъ отъ Негово Величество на продължителна ауденция, той бѣ награденъ съ единъ отъ най-големитѣ орденѣ у насъ.

Завчера г. Фархи пристигна въ Варна съ парахода „Фердинандъ“, на пътя за Палестина.

Еврейската община въ Варна посрещна много топло и сърдечно своя заслужилъ националенъ водачъ и вчера на обѣдъ му даде банкетъ въ ресторантъ „Кристалъ“. Тукъ бѣха държани речи за голѣмитѣ заслуги на г. Фархи къмъ европейското движение у насъ и като общественикъ и политикъ въ нашето недалечно минало.

Изразъ на неговитѣ заслуги и обществена дейностъ даде

въ своята въдъновена и грочувствена речъ предъ на мѣстната еврейска община г. Толедо г. Нисимъ Паппо, виденъ трговецъ и дрогеристъ въ Варна, изказа твърде похвални думи за високитѣ морални качества и грамадни общественъ активъ на г. Фархи.

Трогателенъ бѣ моментътъ на изпращането на г. Фархи. Къмъ 4 ч. сл. об. на пристанището се бѣ стекла една внушителна група евреи отъ елита на еврейството въ града ни за да изпратятъ голѣмия ратникъ за стопанското и културно обличение между България и Палестина г. Фархи.

Една група макебейци, въ стройни редици, отдадоха последна честъ на своя националенъ водачъ.

ФРИЗЪРОСКИ Салонъ „Севилла“ намали чувствително цената на електрическото дълготрайно къдрене. Не се стеснявайте за да проверитѣ че наистина е на малено чувствително щомъ проверите ще се уверите! Отъ съдържателя.

Щастieto ???

поработи въ нашитѣ библиотеки върху студитѣ отъ своята „История на българската литература“.

Нека се надѣваме, че скоро

Състатиянитѣ приключени на Билъ Газонъ

но тѣ не знаеха какво по-напредъ да направятъ съ малкото си останали пари.

Изведнѣжъ Самъ се спрѣ, загледанъ въ единъ свой сѣнародникъ и по лицето му се изписа широка усмивка.

Повика го. Непознатиятъ се обърна и веднага се затича съ разтворени обятия къмъ Самъ. Следъ като се прегърнаха, започнаха оживенъ разговоръ, който му се стори на Билъ Газонъ безкрайно дълъгъ. Повечето приказваше, обаче, Самъ и познатиятъ му само кимаше съ глава. Най-после Самъ го доведе до бѣлия си приятелъ.

— Старъ мой приятелъ е, ще можемъ да отидемъ при него на квартира. Страшно се радва, че ще му бѣдемъ гости — каза Самъ.

По лицето на другия негъръ подобна радостъ съвсемъ не се четеше, но Самъ никакъ не се тревожеше за това, а продължаваше да го държи за ръка. Билъ Газонъ бѣше ималъ вече случай да живѣе въ негърска къща и си спомняше за „удобствата“ и за „парфюмитѣ“ ѝ.

Нѣмаше, обаче, какво да се прави. Все пакъ е по-добре въ лошо жилище, отколкото на улицата.

Обеща на негѣра известно възнаграждение и въ това време преброи съ прѣсти нѣколко медни монети, които се търкаляха въ

джеба му. Щомъ чу за плащане, новиятъ негъръ веднага изказа готовностъ да приеме въ квартирата си двамата приятели.

Билъ Газонъ скоро се увѣри, че въ северната частъ на Съединенитѣ щати къщитѣ на негритѣ сѣ много го чисти, отколкото на югъ. Остана доволенъ отъ квартирата и благодарни на Бога, че го е срещналъ съ единъ приятелъ на Самъ.

Докато младежътъ седеше върху единъ столъ и пушеше мѣлчаливо, Самъ разговаря съ стареца, но при всичкото си внимание, не можеше да разбере нито думица отъ разговора.

Билъ Газонъ реши да пристѣпи незабавно къмъ огледане на града, съ надежда да открие диритѣ на японцитѣ.

Щомъ негърътъ привърши бѣбренето си съ стареца, Билъ Газонъ повика приятеля си настрана и му обади намѣрението си, обаче Самъ поклати глава, като се засмѣ и показа два реда бѣли зѣби.

— Нѣма нужда, Билъ, азъ вече ги намѣрихъ.

— Че какъ така? — зачуди се Билъ.

— Ела да излѣземъ малко на разходка, ще ти разправа всичко. Ще останешъ като гръмнага! — каза Самъ, усмихнатъ до уши.

Билъ Газонъ го последва на улицата, озадаченъ отъ веселото му настроение, което все още не можеше да си разясни.

Като повѣрѣха малко, младежътъ не може вече да се стѣрпи и запита приятеля си:

— Ями разправи сега, Самъ, какво си научилъ?

— Японцитѣ заминали за Сентъ Луисъ, — поясни му негърътъ.

Билъ Газонъ не вѣрваше на ушитѣ си, загледа приятеля си съ разширени отъ изумление очи, хвана го за раменетъ и го раздруса здраво. Да не е подлѣлъ Самъ, та се радва на това, че сѣ пристигнали и тоя пѣжъ много късно въ града! Какъ може да го радва такава новина?

— Това ли е цѣлата ти новина?

— Не, чакай, има още.

И като се освободи отъ ръцетѣ на приятеля си, негърътъ му разправи всичко чутъ отъ стареца. Японцитѣ не се бавили никакъ въ Джеферсънъ, а заминали веднага по-нататѣкъ по посока на Сентъ Луисъ, безъ да чекатъ двамата си другари, които бѣха пострадали при срещата си съ Билъ Газонъ и Самъ. На заминаването японцитѣ само поржчали на стария негъръ да каже на останалитѣ назадъ двама японци, да ги настѣгнатъ въ Сентъ Луисъ, колкото се може по-бързо.

— Утре, двамата японци ще пристѣгнатъ тука, — продължи Самъ да разказва. Трѣбва да ги задържимъ тука по нѣкакъвъ начинъ, а въ това време да настѣгнемъ другитѣ. Колкото по малко жѣлти дяволи има око

ло сестра ти. толкова по-лесно ще можемъ да я освободимъ. Какво ще кажешъ за това приятелю?

Отлично и азъ мисля, че най-добре ще бѣде, ако можемъ да минемъ рѣката Мисури съ една малка лодка, защото японцитѣ всички друго бѣха очаквали, но не и това. Само че нѣмаме пари, а пъкъ така съ празни ръце нищо не можемъ направимъ.

— Утре, като отидемъ на гости на тѣя жѣлти дяволи, ще вземемъ на заемъ отъ тѣхъ малко пари. Тѣ нѣма да се бавятъ кой знае колко тука въ града, така щото не имъ трѣбватъ много пари.

— Че това ще бѣде цѣла кражба, — възрази Билъ Газонъ.

— Я бѣгай отъ тука! Ний не оголѣхме ли по причина на тѣя японци! Ний нѣма да ги ограбимъ, ами ще си вземемъ само на заемъ, а пъкъ следъ като си постигнемъ цѣлта, нищо не ни пречи да си прегледаме смѣтнитѣ честно и почтено.

Билъ Газонъ поклати глава, защото не бѣше твърде съгласенъ на подобно нѣщо, но Самъ го отрупа съ стотини доводи и доказателства — не ще могатъ да си намѣрятъ скоро работа, нѣматъ време за губене, пътуването съ лодката до Сентъ Луисъ по течението на рѣката Мисури и безъ това ще трѣе около шестъ дни и пр. пр.

Писмо от София

Към психологията на партизанството

Хората не са равностепенни. — Жаждата за власт и блага обуславя личните и обществените борби. Волята на мнозинството, възжеланията на избранния духовен елит. — Близкото политическо минало? — Предпоставките на истеричността у нас. — България се намира пред исторически прелом.

Именият български писател А. Страшимиров винаги се е отделил между пишущите си събратя — нека ни бъде позволено да кажем — с един странни, по нѐкога дори и твърде екстравагантни разбирания. Той се е отличавал още с буден граждански дух и с откровеност, които често са му причинявали извънредно големи неприятности.

Въз основа на отношенията на А. Страшимиров — „психология на партизанството“ (в. Българска книга, год I. бр. 11) е ново доказателство за неговата гражданска доблест. Както винаги, така и сега, той поставя своя пръст на раната. И честно и откровенно се изповядва:

— Хората не са равностепенни: между тях има толкова много сакати — и тѐломъ и духомъ!

Писателят се изяснява така: — Имаше много умни хора, които по душа са такива вълчи, че са готови да озлочествят малко и голѐмо около себе си. И наопаки, имаше много глупави и некадърни люде, които са толкова добродушни и тъй чистосърдечни, щото би трябвало и цѐлият човѐшки род да благоговее предъ тях. Най-после имаше изключително гениални човѐци, които са тъй некадърни в практическия живот, че когато умрат, близките им нѐ имат средства да ги погребат.

За съжаление това не са поетически хрумвания, а жестока действителност. Само който е гледал животът с вързани очи, не знае, че хората се движат от пѐтлешки пагонъ, — да победят съжителстват си, да бъдат първи. Това е тъй и при трупа на богатства, и при заемане на служби, и при прокарване на идеи.

Твърде странна е, обаче, следната мисъл, на писателя, която разкрива, от друга страна, духовния облик на гражданина А. Страшимиров. — Така хората се дѐлят на съперници, — провиква се писателя, — по отделно и групово. И се разпадат на борещи се „странни“, които се организират — гласно и негласно — в партии. Когато въ устройството на обществения живот е проведено началото на изборността, търси се волята на мнозинството. И тази воля се нарича воля народна. А тя е воля на тѐзи или онѐзи партии.

Но що е мнозинство? На този въпрос А. Страшимиров с присъщата си прѐмота отговаря така, без да държи смѐтка, че много бивши и утрешни политически величия ще го набедят, че е реакционер и доморасъл политик:

— Громадното мнозинство от хората са малодушни в борбата за съществуване и се поглъщат тъй от нея, че не само нѐмат време да се чувствуват граждани, т. е. носители на грижа за обществено благоустройство, но и не са разположени да се нагърбят с такава грижа.

Съ други думи: тъй наречената народна воля въ същност не е нищо друго освен „волята на едно на сто от народа“. А това, според А.

Страшимиров, са ръководящата интелигенция. Неговото мнение за нея за съжаление не е много добро.

Днес, когато въ нѐкои срѐди зрѐят възжелания и пориви за реставрация, писателят ни напомня неодавнното минало. Въ неговите очи то е черно, даже много черно.

Като обяснява психологията на партизанството и по-конкретно — неговите типични български особености и предпоставки, А. Страшимиров напомня, как дори един идеалистичен народен трибун и вождъ може да изпадне до положението на „межданско кречетало“:

— И, ако най-после успѐе, то тоя въ началото идеалистичен водител се превръща на неузнаваем политически мошеник. Той знае, че е лѐгалъ гѐлпата въ очи, та си прави смѐтката. И решава: „вѐлци имъ яли главитъ на избирателитъ! Въ същност народъ нѐма, а има само единъ на сто дейни граждани. Азъ тѐхъ ще задоволя“. И тѐхъ задоволява, т. е. създава си катория. Лека полка така създаденото партизанско кѐтило досущ се разгъва. Хората въ него си казват открито: „сега му е времето!“ И се втурва на безогледно рушевичество и гешефтарство. Трупат пари, за да имат банкноти и за себе си и за „избирателитъ“, когато паднат от власт.

За непродубедения наблюдател на българския политически живот тѐзи горчиви думи напълно се покриват съ действителността. Тя възмуща малко и голѐмо въ България. Върху почвата на тѐзи печални факти израства и 19 май. Той не само че не бѐ случайно явление, но въ известна смисъл дойде като логически и естествен резултат на много добре известната ни действителност.

Истина е също така: българските партизани до там се бѐха заслепили, че неможеха да разберѐт простата инакъ максима: — Българското партизанство погребва демокрацията, изборността, дори бѐ поставило на карта и съществуването на конституцията.

Днес България се намира предъ важен исторически прелом: идеитъ за корпоративната и съсловна държава неможеха да пуснат корени всрѐдъ народа, но и старитѐ партизански прийоми са отречени въ съзнанието на народнитѐ маси и на голѐмата част отъ будната и творческа интелигенция.

Тогава? — По кой път? Ето къде е началото и края на българската вътрешно-политическа проблема. Тя очаква честнитѐ и дружни усилия на всички добри български синове за бързото и правилното и разрешение. П. Г.

Всички очакват Щастие!

Продават се 30 авторски зайци

КАФЕЗИТЪ имъ на много износена цена. Споразумение и виждане ул. „Ген. Столѐтовъ“ 33.

Всички очакват Щастие!

Продават се 30 авторски зайци

КАФЕЗИТЪ имъ на много износена цена. Споразумение и виждане ул. „Ген. Столѐтовъ“ 33.

Всички очакват Щастие!

Продават се 30 авторски зайци

КАФЕЗИТЪ имъ на много износена цена. Споразумение и виждане ул. „Ген. Столѐтовъ“ 33.

Всички очакват Щастие!

Хроника

Съгласно окръжното № III — 21 — 1124 отъ 24 октомври т. г. Главната Дирекция на Желѐзницитѐ разрешава се пътуването на делегатитѐ и гоститѐ за учредителния конгресъ на занаятчиитѐ, който ще се състои на 8, 9 и 10 ноември т. г., да пътуватъ съ 70 на сто намаление по БДЖ до София и обратно до мѐстожителствата имъ.

Завчера е падналъ напоятеленъ дѐждъ въ цѐлия Кемчийски край. Селянитѐ са посрещнали дѐжда съ голѐма радостъ.

Въ Варненското Полиеско Коменданство се намиратъ следнитѐ изгубени вещи: два ключа и едно парче платъ. Лицата, които са ги загубили да се явятъ и си ги получатъ.

Който иска да види абисинския императоръ на едно голѐмо тържество и да чуе речта му на абисински езикъ да не пропусне и види найновия тонпрегледъ, който се проектира въ Кно Ранковъ, къмъ филма „Щастиего“.

Варненското бюро по мѐрките е получило оплаквания срещу нѐкои фирми износители на грозде за начина на тегленето при получаване на грозде отъ производителитѐ. По този случай предупреждаватъ се фирмитѐ износители и тѐхнитѐ органи, че Контролното бюро ще следи зорко тегленето на шайтитѐ съ грозде и при констатиране и на най малкото нарушение виновнитѐ ще бъдатъ много строго наказани. Лозаритѐ, при съмнение или споръ по тегленето да се отнасятъ до Контролното бюро.

ГЛОРИЯ ПАЛАСЪ днесъ — новия „ТАРЗАНЪ“ съ Джонъ Вайсмюлеръ.

ТЕТРАДКИ

БЛОКОВЕ

КНИЖАРНИЦА

„МЕРКУРИЙ“

Царъ Борисъ 19

ТОПКИ

Пингъ-Понгъ

ЕДНА ПОКЪРТТЕЛНА ТРАГЕДИЯ ВЪ ПОПОВСКО ИТАЛИЯ ОГРАНИЧАВА

Братоубийство. Четири жѐртви. Голѐмъ споръ за нищо. Разярения отжигителъ. Страшната нощъ

Попово 30. (По телефона). Двмата брата Тодоръ и Петъръ Атанасови отъ с. Захари Стояново имали споръ помежду си за нѐкакви имоти.

На 23 срещу 24 т. м. Тодоръ разбива кѐщата на братъ си Петъръ съ целъ да открадне единъ документъ на обща нива. Петъръ чува шумъ и уведомява общинскитѐ власти. Последнитѐ по съмнение, отиватъ въ кѐщата на Тодора който въ момента се завръщалъ въ дома си. По ставения отъ кмета караулъ схващайки отъ далече намѐрението на Тодора извикалъ: — Стой!

Нищо не било въ състояние да накара Тодора да спрѐ.

Караула насочва пушката да стрѐла по пушката прави засѐчка. Тогава той хваща Тодора и го подкара къмъ общината. Тодоръ Атанасовъ по нѐкакъвъ начинъ се изкубва отъ рѐцетъ на караула и отъ 4-5 крачки стрѐля, като успѐва да го нарани въ рамото. Въ това време пристига на помощъ на караула и Петъръ Атанасовъ, обаче Тодоръ стрѐля и върху него, безъ обаче да успѐе да го рани. Разяренъ Тодоръ изважда ножъ и следъ като ранилъ на нѐколко мѐста братъ си избѐгналъ въ нощния мракъ.

Цѐли два дни Тодоръ се криелъ изъ гората.

На 25 вечерта у Петровъ били двамата негови близки, единия отъ които билъ бабалѐнъ му Василъ Хр. Анковъ, които същевременно били назначени отъ общинската властъ да охраняватъ нѐщата му. Следъ като седяли до 12 часа, двамата караули легнали да спатъ.

Петъръ съ семейството си единъ отъ охраната — Стоянъ Неделчевъ легнали заедно въ една стая, а Василъ Хр. Анковъ съ жена си легналъ вънъ на сундурмата.

Когато всички заспали, Тодоръ, който презъ това време наблюдавалъ отъ вѐнъ, влиза направо въ стаята и забива ножа въ гърлото на братъ си

Петъръ. Петъръ надава страшенъ вѐкъ за помощъ. Всички, изплашени, забѐгатъ навѐнъ. Василъ Анковъ бабалѐка на Петъръ, влиза въ стаята на помощъ на зетя си. Започва се жестока борба, която за моментъ се превръща въ истинска касапница. Тодоръ, съ ножъ въ рѐка, нанасялъ на двамата удари кѐдето завърне. Петъръ обялѐ въ кѐрви се силѐе да побегне навѐнъ, но изтощенъ пада на земята въ безсъзнание. Василъ остава самачекъ вътре. Той успѐва да грабне една брадва и съсѐкалъ Тодора на мѐсто.

Василъ е ударенъ съ ножъ на нѐколко мѐста въ главата, Положението и на двамата ранени е тежко. Веднага раненитѐ биватъ изпратени съ каруца въ разградската болница.

Причината за да посегне Тодоръ на живота на братъ си, не са напълно ясни. Предполага се, че Тодоръ е искалъ да отмъсти на братъ си Петъръ, понеже е хванатъ въ кражба и следъ това да се объси за която целъ на кръста му бѐ намѐрено навито въже.

У Тодора бѐ намѐрено и едно писмо въ което съобщава, че ще турѐ край на живота си, но преди това шѐлъ да се справи съ братъ си,

понеже го изигралъ въ имота и му го опропастилъ.

ДАМИ! ДАМИ!

ВАСИЛЪ НИКОЛОВЪ — ФРИЗЬОРЪ — ВАРНА

Премиѐти салона си подъ хотелъ „Сплендидъ“, срещу общината съ новото преименование

Бръснаро — фризьорски салонъ

„ФЕЯ“

Мѐжки отдѐл: Бързо, гладко и леко бръснене, стрижене и фрикции, детско подстригване.

Дамски отдѐл: електр. дѐлг.

къдрене на различни навивания на косата. Водна ондуляция мерселъ и дамско подстригване.

При цени намалени. Посетете, за да се уверите.

Салона дири опитенъ работникъ и фризьорка

Съ почитъ В. Николовъ

ФЕЯ ФЕЯ

Библиотека „Варненски новини“

1336 „Потайноститѐ на принцъ Карла“

Всѐки денъ майката и дѐщерята виждаха куриеритѐ, които пристигаха отъ вътрешността на страната и постоянно се надѐваха, че най-сетне тѐ ще донесатъ нѐкакво известие и за обичнитѐ имъ — но тѐ напрездно чакаха.

Внезапно пристигна пакъ единъ корабъ въ Сенъ Луи, който доведе нова войска отъ Франция. Въ колонията пакъ дойдоха многобройни доброволци, между които се намираще капралъ Дидиѐ, който бѐше облеченъ въ почетната униформа на капралъ.

Понеже малко бѐше остарялъ, изглеждаше по-сериозенъ и по-порядченъ. Той имаше видъ на храбъръ и изкусенъ войникъ и наистина споредъ по-напреднитѐ думи на капитана той е билъ такѐвъ.

На следующия денъ, следъ като пристигнала войска се представи предъ управителя и следъ като той ѝ отпрати нѐколко думи, Дидиѐ се доближи до него и го помоли, да му позволи да съобщи нѐщо.

— Какъ ти е името? попита генералъ Арне.

— Ахъ съмъ капралъ Дидиѐ, господинъ генералъ.

— Какво имашъ да ми събъщишъ, капралъ?

Дидиѐ извади едно писмо отъ джеба на мундира си и го предаде съ войнишка стойка на генерала.

— Отъ господинъ префекта на полицията, казатъ той.

— Отъ почитаемия господинъ графъ де Шаталионъ, я гледай ти, това е голѐма радостъ за мене, заяви управителя отъ много време насамъ нищо не съмъ чувалъ за господинъ префекта.

Генералъ Арне отвори писмото и го прочете.

— Капитанъ графъ Алфонсъ де Гренелъ, избѐбра той въ време на четенето.

— Да, господинъ генерале, писмото се отнася за господинъ капитана казъ Дидиѐ.

— Господинъ капитанъ е произведенъ майоръ.

1337 Библиотека „Варненски новини“

духуция денъ, когато документа бѐше съвсемъ изсѐхналъ, той видѐ, че не е претърпѐлъ никакво измѐнение, или повреда.

Следъ като събъщи на префекта всичко що се бѐ случило, Мара отиде при бедната и болна жена, която намѐри потънала въ сѐззи и въ скръбъ, а децата умислени, при всичко, че тѐ не чувствуваха и не съзнаваха тежестта на удара, който ги бѐше сполетѐлъ.

Мара се опита да утеши вдовицата, да ѝ успокои, както върху нейното бѐдаше, тъй и върху онова на децата ѝ, безъ да ѝ каже, че той самъ ще вземе грижата за нея.

Този съ строго и сериозно лице чѐвѐкъ считаше себе си задѐлженъ да направи това благодеяние и той се радваше, че има възможностъ да се погрижи за една бедна и изоставена отъ всички жена и за децата на нещастния Риоле и той бѐше отъ тѐзи хора, които безъ никакѐвъ шумъ правятъ благодаренията си.

XXI.

Пратеника на префекта

Доминикъ и Габриѐла, наедно съ управителя и съ войскитѐ се завърнаха обратно въ Сенъ Луи и си намѐриха жилище, близо до комендантското управление.

Габриѐла поне тука имаше утѐшението, че положението на майка ѝ отъ денъ на де ѝ се подобряваше.

Тръпнитѐ бѐха съвсемъ престанали и благодарение на доброто гледане и слабостта ѝ — последна следа отъ дѐлгата ѝ болестъ бѐше изчезнала.

Понеже Доминикъ въ нѐкои моменти бѐше въ пѐлно съзнание, тѐ разпитваше за всичко що се бѐ случило, тъй щото Габриѐла бѐше принудена да ѝ разкаже всичкитѐ събития.

Когато Доминикъ чу за умрѐлия си съпругъ,

БРЪСНАРО-ФРИЗЬОРСКИ САЛОНЪ „ДОБРУДЖА“

ул. Царъ Борисъ 19

намали ценитѐ си

както следва:

Апаратъ 50 лв.

Марселъ 15 лв.

Водна 15 лв.

Стрижене 16 лв.

Миене 15 лв.

Маникюръ 15 лв.

1-3304-3

ВАРНЕНСКИ НОВИНИ

Изъ Варненската община

Китониране на шосето Евксиноград — детския санаториум. Читалня за чужденци. Около разширението на електрическата централа. Нови наименования на улиците. За колко години ще се довърши пазарището. Шест километра далекопровод. Нови улици.

През тази есен се проектира едно крило на курортната дирекция да се приспособи за читалня на чужденци — курортисти.

Подобни читални има във всички западноевропейски курорти. Тъй сж необходими за всички лѣтовници.

Сжщо тази есен ще бъдат открити при курортната дирекция курсове по немски език. Въ тези курсове ще бъде подготвен персонал при морските бани, сж оглед да може да води един обикновен разговор с чужденците.

Продължава да се проучава въпроса около разширението на Варненската електрическа централа.

Скоро върху тѣзи проучвания ще се разиска въ стопанския съвет, след което ще се престъпи към работа.

Тия дни ще почне сжщо строежа на далекопровод до новата радиостанция.

Далекопровода и радио-станцията ще бъдат готови на 1 декември.

Този далекопровод ще бъде дълъг сж километри.

Назначена е една комисия която да прегледа наименования на улиците и преградията въ града ни и селата и да им даде нови имена.

Въ тази комисия влизат: пом. кмета Димитров, проф. Я. Арнаудов, Д-ръ Скорчев, Хр. Мирски, Ем. Мутафов, инж. Димов и началника на Варн. пристанище.

Комисията вече е пристъпила към работа.

Наскоро въ общината ще се произведе търг за доставка на 2000 нови водомери.

Работитѣ около пазарния площадъ ще се довършат въ единъ периодъ отъ 3 години. Неговото окончателно завършване ще струва на общината около 6,000,000 лева.

Тази година ще се застелят сж циментови плочи само двата площада пред дружество „Майка“. Ще се бетонират сжщо и улиците около тѣхъ.

Ще се построят върху тази част открити и закрити железобетонни сергии.

Въ срѣдата на площада ще се направи една голѣма чешма, на чиито върхъ ще се поставят силни джови лампи за да осветляват цѣлото пазарище.

Пазарището завършено, ще бъде едно отъ най-модернитѣ такива въ цѣла България.

Наскоро ще почне циментирането на алеите въ новитѣ гробища.

Наскоро ще се пристъпи сжщо така къмъ шосирането на напрежитѣ улици, които се отклоняватъ отъ улиците „Владиславъ“ и „Царица Елеонора“ и водятъ къмъ сметището.

Това ще се направи сж огледъ да може по тѣзи улици да се движатъ презъ всѣко време новитѣ смѣтоносни камиони, които ще се доставятъ наскоро.

Поисканъ е кредитъ отъ министерството на благоустройството за ремонтиране и китониране на шосето до детския санаториумъ край манастира „Св. Константинъ“.

Киторирането на шосето ще почне отъ двореца „Евксиноградъ“.

Всичко ще се китонира около 4 километра шосе.

ВНИМАНИЕ!
АКО ИСКАТЕ ДА БЪДЕТЕ
МЕЖДУ СВОИТЕ СЪГ-
РАЖДАНИ ВЪ СОФИЯ,
СЛИЗАЙТЕ ВЪ
ХОТЕЛЪ КОНТИНЕНТАЛЪ
КЛЕМЕНТИНА 12 София
СЪ ТЕЧАЩА ТОПЛА
И СТУДЕНА ВОДА, БА-
НЯ АСАНСОРЪ ПАР-
НО ОТОПЛЕНИЕ.

Съдържател:
ПЕТЪРЪ ТАСЕВЪ

Министра на благоустройството Йотовъ на злободневни теми

Съ какво ще се занимава Министерският съветъ днесъ. Голѣмиятъ законъ за тютюна. Какво става съ бюджетитѣ. Мероприятията по благоустройството.

София 30. Мрътъ на Благоустройството Йотовъ заяви:

— Министерскиятъ съветъ е свиканъ на заседание днесъ въ 4 часа следъ обѣдъ, за да продължи разглеждането на голѣмия законъ за тютюна които започнаха въ вчерашното заседание.

Утре съвета нѣма да има заседание. Ще изпозваме тия дни до като Министерскиятъ съветъ нѣма заседание за да приключимъ съ насъбралитѣ се работи въ м-вата.

Бюджетитѣ бѣха готови и изпратени на м-ра на финанситѣ, обаче както знаете, той ги върна обратно за да се направятъ въ тѣхъ съкращения.

М-ра на финанситѣ иска кредититѣ по разнитѣ параграфи да не бъдатъ по разнѣ потрошени отъ това което е било предвидено по текущия бюджетъ.

Запитанъ какво става съ мероприятията които се проектиратъ по благоустройството каза:

— Привимъ проучвания по тѣхъ. Нешитѣ работи, обаче, сж свързани съ бюджетнитѣ възможности. Необходимо е да се предвиди една по голѣма сума за подобрене на пѣтищата, които сж почти въ цѣлата страна въ твърде лошо състояние.

Тръбва да предвидимъ поне 50 - 60 милиона лева за тая целъ. Тръбва да се предвиди кредитъ за поправка на държавни здания. Ние имаме държавни имоти чакъ до 100 милиона лева, които трѣбва да се поддържатъ ежегодно, за да не ги остави да се разрушатъ.

Промѣни по моето ведомство нѣма и нѣма да правя такива.

ПОСТИГНАТО СПОРАЗУМЕНИЕ ЗА ИЗБОРНА КОАЛИЦИЯ

въ Англия. Опозицията на Лейбъръ парти се надѣва да вземе до 200 мандата. Една сензационна вестъ.

Лондонъ 30. Ръководнитѣ срѣди на лейбъръ парти гледатъ оптимистически на резултата отъ бъдещитѣ законодателни избори.

Главниятъ организаторъ на лейбъръ партията заяви че неговата партия се надѣва да вземе въ предстоящитѣ избори най малко 150 мандата и дори повече, ако не попречатъ на това избирателнитѣ машиниции на правителството.

Споредъ сѣция представител на Лейбъръ парти, лордъ Сноуденъ се надѣва въ партията да вземе 200 мандата. На сѣщото мнение билъ и Лойдъ Джорджъ.

„Морнингъ постъ“ съобщава че било постигнато споразумение между Лойдъ Джорджъ и Хербертъ Самуелъ и опозицията на лейбъръ парти за изборна коалиция.

Тая новина предизвика голѣма сензация, защото се счита, че по тая начинъ опозицията на Лейбъръ парти добива много по-големи шансове за успѣхъ въ изборитѣ.

Кметътъ на Габрово

Илия Кожухаровъ назначенъ ли е за главенъ секретаръ на м-вото на вътрешнитѣ работи

София 30. Запитанъ, какво върно има въ слуха, че за главенъ секретаръ при м-вото на вътрешнитѣ работи е било назначенъ добре известниятъ у насъ общественикъ и адвокатъ Илия Кожухаровъ дългогодишенъ кметъ на гр. Габрово и единъ отъ главнитѣ организатори на голѣмитѣ Априловски тържества, мрътъ на вътрешнитѣ работи ген. Рашко Атанасовъ заяви:

— За сега не мога да ви кажа нищо конкретно. Указътъ за назначаване главенъ секретаръ при м-вото на вътрешнитѣ работи е вече изпратенъ въ Двореца за подписване. Когато бъде подписанъ, ще научите кой е назначенъ.

Опозицията въ Египетъ повежда борба противъ Англия

за пълната свобода на Египетъ

Каиро 30. Въпросътъ за санкциитѣ представява за вафдистската партия единъ много добъръ предлогъ за агитация.

Тая партия упреква правителството, че е поставило страната въ много голѣма зависимостъ отъ Англия.

Вафдистската партия води опозиция срещу всички военни мѣрки, взети отъ английскитѣ военни власти въ Египетъ.

Комитетътъ на партията гласува резолюция, сж която упреква египетското правителство, че облагодетелствувало английската политика и разширението на английскитѣ военни учреждения въ Египетъ.

Вафдистската партия смѣта сжщо така, че сегашниятъ конфликтъ въ Източна Африка представлявалъ за Египетъ единъ извънредно благоприятенъ случай да се възстанови пълно свободата на Египетъ.

Освенъ тая резолюция, партията води усиlena пропаганда срещу приписвания на Англия проектъ да се върне александрийското пристанище въ английска морска база.

Иска се всички партии да се обединятъ, за да се спаси Египетъ отъ английското владичество.

Върва се, че подъ влиянието на тая дейностъ на опозицията, египетскиятъ мръ председател е уведомилъ английското правителство, какво сегашниятъ моментъ е много благоприятенъ за сключване на една окончателна спогодба между двѣта страни, уреждайки окончателно спора по свободата на Египетъ.

Отмъщението на изневѣрения съпругъ

отрѣзалъ сж единъ ударъ главата на жена си. Дѣлото по това убийство се гледа днесъ отъ Варненския областенъ съдъ.

На 4 срещу 5 августъ тази година въ с. Долна-Мурна, провадийско се разигра една кървава покъртителна драма.

Отъ година насамъ Янко Петковъ е подозиралъ съпругазитѣ си Злата въ изневѣра, въ кражба на пари и домашни вещи.

Това дало поводъ между съпруга да започнатъ честни семейни разпри.

На два пѣти Янко е пхдилъ съпругата си отъ къщи, но благодарение намѣсата на близки и роднини той пакъ я пребривалъ.

Златка е била майка на две деца. Съпругътъ ѝ често я мольалъ:

— Опичай си, Златке, ума, престани съ своитѣ лудории, помисли за малкитѣ ни деца, както я карашъ тази работа, лошо ще свърши.

Въпрѣки съветитѣ на Янко, съпругата му изглежда продължавала да му изневѣрва и да го краде.

На 4 августъ презъ деня между съпругитѣ Петкови избухнала нова свада. Размѣненни били взаимни обиди.

Вечерътъ късно Янко въ снѣ си дочулъ нѣкакъвъ разгоръ. Той се събудилъ и видялъ жена си да разговаря отъ прозореца съ единъ мъжъ.

Злате, виждайки, че съпругътъ ѝ я следи, безъ да му се обеди, се оттеглила отъ прозореца и си ляга. Тя е спѣла отъ дѣлото отъ Янко, заедно сж малкото си детенце, на година и половина.

Измѣчванъ отъ мисълта, че

съпругата му продължава да му изневѣрва изглежда, че къмъ полунощъ Янко достигналъ до умопомрачение. Въ това състояние, той станалъ отъ леглото, грабналъ една брадва отъ рафта и сж остриетъ нанесълъ силенъ ударъ въ врата на спящата си съпруга.

Главата на Златка била отсечена, останала да се крепи еда на кожата.

Веднага следъ това Янко захвърлилъ брадвата и вземалъ спящото до съпругата си дете, и го отнесълъ при майка си, като ѝ казалъ, че той убилъ жена си. Следъ това убиеца се предалъ на властта.

Днесъ бѣ сложено за разглеждане предъ Варненски областенъ съдъ дѣлото по това убийство.

Сждѣтъ е въ съставъ: председателствающъ П. Георгиевъ, членове Хр. Димитровъ и Б. Денева. Обвинението се поддържа отъ прокурора д-ръ Ст. Николовъ.

Янко Петковъ е подведенъ по членъ 247, ал. 2 отъ Н. З., по който наказание е смъртъ.

Защитници на обвиняемия сж адвокатитѣ Ст. Пешевъ и Н. Котаровъ.

По дѣлото сж призовани 10 души свидетели.

Присждата ще бъде прочетена донечера.

ЗА РЕКЛАМАТА сж сжди по резултатитѣ — рекламирайте само въ „Варненски новини“, защото се четатъ най-много отъ всички провинциални в.ци

ВАРНЕНСКО ГРАДСКО ОБЩ. УПРАВЛЕНИЕ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 28791

Въ допълнение на обявление № 26948 отъ 15. X. 935 г. обявява се на интересующитѣ се, че на 4 ноември т. г. публикувано въ д. в. бр. 239 отъ 23. X. 935 г. до 10 часа, въ тържната зала на Варненската градска община, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за отдаване на предприемачъ направата на мѣкарница и карнацария въ манастира „Св. Константинъ“.

Приблизителната стойностъ е 276,500 лева. Залогъ за правоучастие 5 на сто въ банково удостоверение и документи съгласно ЗБОП.

Всички разноси, публикация, гербъ, данъци и сж за смѣтка на предприемача.

Домѣнитѣ условия се виждатъ въ общината. гр. Варна, 28. X. 1935 година

ОТЪ О ЦИНАТА

1334 „Потайноститѣ на принцъ Карла“

когато ѝ казаха, че той е билъ въ войската, че е видѣлъ и нея и Габриела, тогава една болезнена радостъ се появи по лицето на тая нещастна жена.

Но разказитѣ върху възкръсналия мъртвецъ бѣха твърде неясни и сетне немилостивата сждба пакъ бѣше раздѣлила сж можливостената си ржка беднитѣ съпрузи, които едва що се бѣха съединили и то преди да могатъ да отпразнуватъ хубавото си свиждане и преди да си обяснятъ всичко.

— И така, ужасенъ край следъ тая неочаквана редостъ, каза Доминика съ разкжсано сърдце — и тѣй видѣхме пакъ баща ти за да го изгубиме пакъ и то за винаги.

— Не трѣбва да губимъ съвсемъ надеждитѣ си, мила майко, каза Габриела.

— Ти сама Габриело не вървашъ, че татко ти е живъ. Не крий нищо отъ мене. Ти мислишъ, че азъ съмъ много слаба и за това искамъ да, скриешъ ужасната истина; участта, която ме постигна е много тежка. Защо не намѣрихъ въ Парижъ Алфонса, защо го не намѣрихъ въ Франция? Тогава поне бихме могли да направимъ нужнитѣ постъпки, да откриемъ престъпника, но сега тая възможностъ ни е отнета; но да ти кажа ли правото Габриело, на драга воля бихъ желала да съмъ просекния и не бихъ искала да имамъ богатството на Гренелъ, само да бихъ имала баща ти.

— Вървамъ това, мила ми майко, нащата сждба е еднаква. Татко и Карлъ сж паднали въ ржцетѣ на негритѣ. И за двамата нѣмаме никакви известия! ний даже не знаемъ дали сж още живи!

— Алфонсъ е падналъ мъртъвъ! негритѣ сж го убили! Когато се е опиталъ да бѣга, тогава той е загиналъ. Въ противенъ случай Бамбаритѣ биха го довели въ селото и биха го изгорили, като Мандингона.

— И азъ се боя, че се е случило това, мила майко, но сжщо ме е страхъ и за участта на Кар-

Библиотека „Варненски новини“

1335

ла. До сега за него не е пристигнало никакво известие. Ватай нито думица не иска да каже за Карла и този демонъ-жрецъ, нито ще се нѣкога съгласи да ми съобщи нѣщо, добре го познавамъ азъ. Ако Карлъ е още, живъ непременно се намира нѣкъде затворенъ, гдето трѣбва да е изложенъ на ужасни страдания. . . Да — и за него ще приготвятъ единъ дръвникъ.

Габриела си покри лицето съ ржцетѣ си — ужасъ облада душата ѝ — тя се разтрепера, като си припомни картината, която се бѣ представила предъ очитѣ ѝ.

— Бедно мое дете! Бедна Габриело! каза Доминика и стисна въ избрания си нещастната си дъщеря — Ний сме избрани отъ Бога да търпиме тия тежки изпитания.

— Майко, да не се отчайваме, продължи Габриела, като се изправи, още нищо не е известно, положително. Генералъ Арне очаква главатаритѣ на Бамбаритѣ тука въ Сенъ Луи за сключването на мирътъ и този благороденъ човѣкъ ми се е обещалъ, че нѣма да сключи миръ до тогава, до когато главатаритѣ не доведатъ Карла и баща ми.

— Мъртъви, добави Доминика съ сухъ гласъ. Габриела мълчеше — тия думи и върху нея бѣха направили ужасно впечатление.

Като мъртъви!

Дел!

Бамбаритѣ никога не оставятъ живи пленниците си.

Габриела по-добре отъ всѣкиго другиго познаваше тия негри.

Нито тя се не надѣваше да види вече живъ баща си.

Но може Господъ да се смили и да съхрани поне живота на Карла.

Колко дни и седмици се изминаха, пълни съ тревожна неувереностъ.

И въ Сенъ Луи никакво известие не пристигаше за участта на изчезналитѣ.